

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219201611
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6219201611.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v spore žalobcu TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 3311/7, 841 04 Bratislava, IČO: 35717769, zastúpeného STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52451747, proti žalovanej T. V., B.. XX. XX. XXXX, bytom X. X, XXX XX B., o zaplatenie sumy 632,- Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 264,- Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 264,- Eur od 16. 10. 2016 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur mesačne, splatných vždy do každého 20. dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom február 2020 s tým, že omeškanie žalovanej s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva n á r o k na náhradu trov konania vo výške 16,4 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 632,- Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 632,- Eur od 16. 10. 2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V žalobe uviedol, že dňa 10. 03. 2016 ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 1.000,- Eur za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny t. j. 368,- Eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.380,- Eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 114,- Eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol ako veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostným prevodom na číslo účtu uvedené žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy. Podpisom zmluvy. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, preto ju vyzval na zaplatenie dlžných splátok výzvou zo dňa 19. 09. 2016. Žalovaná celkovo uhradila sumu 293,95 Eur, pričom poslednú sumu vo výške 142,45 Eur uhradila dňa 15. 06. 2014. Vzhľadom na to, že žalovaná si neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, v Predžalobnej upomienke zo dňa 22. 08. 2016 upozornil žalobca žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15. 11. 2016 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatnou ku dňu 15. 10. 2016. Žalovaná celkovo uhradila sumu 736,- Eur. Ku dňu podania žaloby činí dlžná čiastka 632,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť v celkovej výške 1.380,- Eur a čiastkou 736,- Eur, ktorú žalovaná uhradila.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil ako dôkazy: Amortizačná tabuľka pre zmluvu č. XXXXXXXXXX, Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy zo dňa 22. 08. 2016, Oznamenie o zosplatnení záväzku zo dňa 15. 11. 2016, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10. 03. 2016, Podací hárok č. EPH007595345 zo dňa 23. 08. 2016, Podací hárok č. EPH008197939 zo dňa 16. 11. 2016.

3. Súd dňa 06. 09. 2019 vydal platobný rozkaz č. k. 10Csp/17/2019-21, ktorý spolu s prílohami doručil žalovanej dňa 13. 09. 2019 a ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná riadne a včas odpor s vecným odôvodnením. V podanom odpore uviedla, že splátky pôvodne platila zástupkyňou žalobcu pani T. L.U., s ktorou však žalobca ukončil spoluprácu. V tom čase nemala žiadne nedoplatky. Následne opakovane telefonovala žalobcovi, ako má úver splácať, ale nepodarilo sa jej s ním spojiť, preto nevedela ako má zvyšnú dlžnú sumu zaplatiť. Z toho dôvodu je ochotná žalobcovi zaplatiť istinu, nie však úrok z omeškania, nakoľko od žalobcu nikto neprišiel prevziať splátky, preto ona omeškanie nespôsobilá. Namietala aj premlčanie. Podľa § 267 ods. 3 CSP súd Uznesením zo dňa 21. 10. 2019 č. k. 10Csp/17/2019-30 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadil pojednávanie.

4. Žalobca k podanému odporcu uviedol, že tvrdenia žalovanej, že nemohla hradiť splátky úveru z dôvodu absentujúcich platobných údajov považuje za účelové, nakoľko v záhlaví zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú spolu uzatvorili, sú explicitne uvedené platobné údaje veriteľa. Žalovaná aj napriek tejto skutočnosti nehradila úver ani len čiastočne. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že strata výhody splátok nastala k 15. 10. 2016 a žalobu podal na súd dňa 09. 08. 2018, preto jeho nárok nemôže byť premlčaný.

5. Žalovaná v podaní, doručenom súdu dňa 29. 11. 2019 uviedla, že v zmysle splátkového kalendára splátky úveru nemala platiť na účet žalobcu ale zástupkyňou žalobcu, ktorá každú platbu zaevidovala do knižky na to určenej. Podľa usmernenia zástupkyňou žalobcu L. L. mala čakať na nového zástupcu, ktorý však neprišiel a žalobca ju za tri roky nevyzval na plnenie. Zotrvala na svojom stanovisku, že je ochotná žalobcovi zaplatiť istinu vo výške 632,- Eur bez príslušného úroku z omeškania. Požiadala o možnosť zaplatiť žalobcovi túto istinu v mesačných splátkach po 50,- Eur, s prihliadnutím na to, že je dôchodkyňa a iný príjem okrem dôchodku nemá žiadny.

6. Na pojednávanie sa žalobca ani jeho právny zástupca neustanovili, svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili podaním zo dňa 27. 01. 2020 a požiadali súd, aby spor rozhodol v ich neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania a nenavyšovania trov konania. Žalovaná sa na pojednávanie tiež neustanovila, nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd v zmysle ustanovenia § 180 CSP otvoril pojednávanie a pokračoval v konaní.

7. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 10. 03. 2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanej bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- Eur. V Časti I. zmluvy sa strany dohodli, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z. z. je 36,80 % z istiny za rok, RPMN činí 84,95 % s tým, že úver je poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet dlžníka uvedený v žiadosti o prevod finančných prostriedkov. V Časti II. zmluvy sa žalovaná ako dlžník zaviazala uhradiť žalobcovi ako veriteľovi istinu vo výške 1.000,- Eur, úrok vo výške 368,- Eur, pričom celková dlžná čiastka na úhradu činí 1.368,- Eur. Žalovaná sa zároveň zaviazala uhradiť žalobcovi úver riadne a včas vrátane úroku v 12. pravidelných mesačných splátkach vo výške 114,- Eur (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z/ zákona je ku dňu podpisu zmluvy 21,61 %. Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi spolu sumu vo výške 736,- Eur, posledná splátka bola zaplatená dňa 19. 06. 2017. Predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 22. 08. 2016 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy po splatnosti vo výške 342,- Eur do 5 dní od obdržania výzvy a upozornil žalovanú, že v prípade, ak nevykoná úhradu dlhu, uplatní si svoje právo v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Z Podacieho hárku Slovenskej pošty, a. s., č. EPH007595345 zo dňa 23. 08. 2016 vyplýva, že žalobca predžalobnú upomienku zaslal žalovanej pod RK067185085SK. Oznamením o zosplatnení

záväzku zo dňa 15. 11. 2016 oznámil žalobca žalovanej, že zosplatnil jej dlh ku dňu 15. 10. 2016 z dôvodu omeškania s jeho splácaním s tým, že celková dlžná čiastka činí 990,- Eur. Z Podacieho hárku Slovenskej pošty, a. s., č. EPH008197939 zo dňa 16. 11. 2016 vyplýva, že žalobca oznámenie o zosplatnení zaslal žalovanej pod č. RK067504570SK.

8. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Občianskeho zákonníka), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší..

10. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 písm. f/, k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

13. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/, g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

14. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákonov. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata sumy vo výške 632,- Eur s príslušenstvom, všetko z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je teda od svojho vzniku právnym

vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou s ohľadom na charakter zmluvných strán. Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra, podľa ktorého predmetom činnosti jeho podnikania bolo aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaná pri uzatváraní zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť, ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto žalobca bol od uzavretia zmluvy so žalovanou dňa 10. 03. 2016 v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Súd je preto povinný preskúmať opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa, aj s prihliadnutím na judikatúru komunitárneho práva. Súd poukazuje na to, že spotrebiteľské zmluvy musia obsahovať náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovené konkrétne v § 9, pričom musia byť v zmluve uvedené určite a zrozumiteľne, aby spotrebiteľ, ktorý zmluvu uzatvára, vedel pri podpise zmluvy, aké sú podmienky zmluvy. Neurčitost' niektorej z náležitostí zmluvy má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Preto ak náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) Zákona o spotrebiteľských úveroch nie sú v zmluve vôbec uvedené, resp. sú uvedené neurčite, úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov. Zároveň dané zmluvy musia byť v súlade s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj Zákona o ochrane spotrebiteľa.

15. V spore mal súd nesporne preukázané, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 10. 03. 2016 má písomnú formu, neobsahuje však obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ustanovené v § 9 ods. 2 najmä písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva totiž neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/). V zmluve, v Časti II. druhý odsek je uvedené len to, že žalovaná ako dlžník sa zaväzuje uhradiť žalobcovi ako veriteľovi úver riadne a včas vrátane odplaty v 12. pravidelných mesačných splátkach vo výške 114,- Eur (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivej splátky), pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Údaje v Časti II. zmluvy (druhý odsek), nemožno považovať za konečnú splatnosť úveru. Takto určená konečná splatnosť úvere nie je postačujúca. Súd mal za to, že doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru nemusí byť uvedená konkrétnym časovým údajom, avšak musí byť uvedená tak, aby zohľadňovala dohodnuté podmienky zmluvy a aby bolo pre spotrebiteľa už pri uzatváraní zmluvy zrejmé, od kedy do kedy zmluva trvá, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Súd zdôrazňuje, že je výslovne v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predložil žalovanej ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú zrejmé a konkrétne. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ nemal v zmluve presne určený termín konečnej splatnosti úveru a namiesto toho bol ešte zaťažený jeho výpočtom, pričom vzhľadom na uvedené dojednanie pre spotrebiteľa nie je v zmluve ani presne určený termín jednotlivých splátok bez toho, aby si spotrebiteľ termín splatnosti nemusel vypočítavať každý mesiac, keďže splatnosť splátok je dohodnutá 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Takto dojednaná splatnosť jednotlivých splátok môže vždy pripadnúť na iný kalendárny deň v mesiaci, podľa toho kedy žalovaná zaplatí splátku. Pre žalovanú ako spotrebiteľa nie je možné bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy jednotlivých splátok. Neuvedenie doby trvania zmluvy a ani termínu konečnej splatnosti úveru, tak ako to vyžaduje zákon, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

16. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z., preto so zreteľom ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. mal súd za to, že je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd konštatuje, že pre záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nie je potrebné kumulatívne nesplnenie všetkých tam uvedených náležitostí písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na to, že žalovaná zaplatila žalobcovi z poskytnutého úveru vo výške 1.000,- Eur spolu sumu vo výške 736,- Eur, zostal nezaplatený zostatok úveru vo výške 264,- Eur, ktorý

žalovaná žalobcovi ku dňu rozhodnutia súdu nezaplatila. Preto súd považoval žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 264,- Eur istiny za dôvodnú.

17. So zreteľom na to, že žalovaná nezaplatila žalobcovi riadne a včas túto sumu a dostala sa do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania od dňa omeškania žalovanej, t. j. od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty zosplatenia úveru (dňa 15. 10. 2016), a to od 16. 10. 2016, od kedy je žalovaná v omeškaní so zaplatením peňažného dlhu. Preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 264,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16. 10. 2016 do zaplatenia, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu činila 0 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o päť percentuálnych bodov predstavuje 5 % ročne.

18. Súd po preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že úver by bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia je totiž úver bezúročný a bez poplatkov, ak RPMN spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. V zmluve v Časti I. veta štvrtá je uvedená výška RPMN daného úveru 84,95 %. Súd zdôrazňuje, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je nevyhnutné považovať za najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, nakoľko jasne uvádza percentá z dlžnej čiastky, ktoré musí spotrebiteľ za svoj úver zaplatiť za obdobie jedného roka vrátane správy úveru a ďalších nákladov s ním spojených. Zahŕňa teda všetky náklady spotrebiteľského úveru a je preto pre spotrebiteľa najlepším ukazovateľom posúdenia výhodnosti úveru. V zmysle § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa § 1 ods. 4 citovaného nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedeného je nesporné, že RPMN nesmie prevýšiť najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa citovaného nariadenia, ktorá predstavuje dvojnásobok priemernej RPMN naposledy zverejnenej pred uzavretím zmluvy. Priemerná RPMN naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre obdobný úver za č. štvrtrok 2015 k 31. 12. 2015 bola 21,61 %, jej dvojnásobok predstavuje 43,22 %. RPMN uvedená v predmetnej spotrebiteľskej zmluve vo výške 84,95 % prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty takmer o 100 %.

19. Súd zdôrazňuje, že aj v prípade, keby nepovažoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, bolo by nutné zmluvu, ktorú strany uzavreli dňa 10. 03. 2016, v časti dohodnutého úroku vo výške 36,80 % z istiny ročne považovať za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z internetovej stránky NBS totiž vyplýva, že priemerné úrokové miery úverov pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami, so splatnosťou úveru do jedného roka (12 splátok v danom prípade) v marci 2016 predstavovali úrok 7,90 % ročne. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovanou prevyšuje priemernú mieru úrokov z úverov poskytovaných v tomto období bankami viac ako 300 %. Najvyšší súd SR v uznesení z 31. 07. 2009 sp. zn. 1MCdo/1/2009 vyslovil právny názor, že „Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy“. V danom spore prevýšenie dohodnutých úrokov o takmer 300 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami, spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Za týchto okolností je potrebné považovať dohodu o výške úrokov za neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje dobrým mravom, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu v časti úrokov a to v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej ani moderovať a ani modifikovať. V prípade, ak by súd považoval úverovú

zmluvu za neplnú v časti úrokov, mal by žalobca nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol žalovanej len z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná by preto bola povinná vrátiť žalobcovi len tú čiastku, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a zaplateným plnením (poskytnutá suma úveru vo výške 1.000,- Eur - zaplatená suma žalobcovi vo výške 736,- Eur = suma 264,- Eur), ktorú jej súd uložil zaplatiť žalobcovi, avšak z dôvodov uvedených v odseku 16. tohto rozsudku.

20. Na žiadosť žalovanej a s prihliadnutím na jej osobné a sociálne pomery, súd v zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 CSP určil, že peňažné plnenia môže žalovaná zaplatiť v mesačných splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti súd určil tak, že pri nesplnení niektorej splátky nastane splatnosť celej pohľadávky (prípadne zvyšku nezaplatenej pohľadávky) a žalobcovi vzniká právo uplatniť voči žalovanej celú pohľadávku (resp. jej nezaplatený zvyšok).

21. O náhrade trov konania strán súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom spore každá zo strán mala úspech len čiastočný, pričom úspech žalobcu činil 41,80 %, pretože žalobca si uplatnil sumu 632,- Eur a súd mu priznal sumu 264,- Eur a úspech žalovanej bol 58,20 %, pretože mala úspech v sume 368,- Eur, v ktorej časti súd žalobu zamietol. Preto súd, po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 16,40 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník so zreteľom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.